

“Ο Μάρτης γεννήθηκε μια μέρα δροσερή στη χώρα του παππού του του Χρόνου. Μητέρα του ήταν η Άνοιξη και πατέρας του ήταν το Κρύο. Του Μάρτη οι γονείς, ωστόσο, μόλις ήρθε ο γιος τους στον κόσμο, αποφάσισαν να χωρίσουν. Άλλαξε λοιπόν σπίτι το Κρύο και δε ζούσε πια με την Άνοιξη...

- Το έλεγα στη θυγατέρα μου εγώ, κουβέντιαζε ο Χρόνος με τα άλλα του τα παιδιά. Της το έλεγα πως με το Κρύο δε θα ταιριάσει, αλλά εκείνη δε μ' άκουγε...

- Το βρίσκω κι εγώ πολύ φυσικό που δεν τα πήγαν καλά, συμφωνούσε με τον πατέρα του το Καλοκαίρι. Μάλωναν όλη την ώρα οι δυο τους. Η Άνοιξη φούντωνε και το Κρύο δεν υποχωρούσε καθόλου!

- Ε, ας υποχωρούσε λίγο η αδερφή μας, έλεγε τη γνώμη του και το Φθινόπωρο. Ας έριχνε λίγο νερό στο κρασί της...

- Η Άνοιξη δεν έχει πολύ νερό, ούτε δικό της κρασί σαν του λόγου σου, έπαιρνε το μέρος της ο Χειμώνας. Παρόλο που το κρύο είναι φίλος μου, εγώ νομίζω πως δεν της ταίριαζε διόλου. Κρύο και Άνοιξη πού ξανακούστηκε; Σωστά τ' αποφάσισαν να χωρίσουν.

Σωστά ή λάθος, ο Μάρτης βρέθηκε ξαφνικά με δυο σπίτια. Έτσι, πότε ήθελε να μένει με τον πατέρα και πότε με τη μητέρα του.”

Απόσπασμα από το βιβλίο «Τα παιδιά της Άνοιξης», Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου, Σειρά: Ιστορίες με τους 12 μήνες, Εκδόσεις Πατάκη

Ο Μάρτης τους είχε τρελάνει όλους. Πήγαινε μερικές μέρες στο σπίτι του πατέρα του, ένα σπίτι στρωμένο με χιόνι. Μόλις βαριόταν πήγαινε στο σπίτι της μητέρας του, ένα σπίτι στρωμένο με καταπράσινο χαλί και λουλούδια. Μια μέρα γνώρισε τη Δροσούλα. Περνούσαν όμορφα μαζί και σκέφτηκαν να παντρευτούν.

Και τότε ήρθε η καραντίνα. Ο Μάρτης και η Δροσούλα έπρεπε να διαλέξουν σε ποιο σπίτι θα μείνουν και να μην ξαναβγούν από αυτό μέχρι να τελειώσει η καραντίνα.

Ζωγράφισε το Μάρτη και τη Δροσούλα στο σπίτι που αποφάσισαν να μείνουν κατά τη διάρκεια της καραντίνας. Πώς ήταν αυτό το σπίτι; Έμεναν και άλλοι εκεί; Αν ναι, ζωγράφισέ τους και αυτούς. Πώς περνούσαν τη μέρα τους; Τι έκαναν;

Θυμήσου να γράψεις το όνομά σου και την σύντομη ημερομηνία.